

18. januar 2021
Sagsnr.: 20/02957
ASG

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

OPHÆVELSE OG HJEMVISNING i sag om afslag på ansøgning om støtte til unge nyetablerede landbrugere 2019 i Aarhus Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013,¹ jf. artikel 49, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 639/2014,² jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.³

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Landbrugsstyrelsens afgørelse af 11. december 2019 om afslag på ansøgning om støtte til unge nyetablerede landbrugere 2019 på A 1 , 8520 Lystrup og hjemviser sagen til fornyet behandling i styrelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.⁴

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugs politik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

² Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugs politiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning.

³ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugs politik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

⁴ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 7. januar 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at klagers indtræden i interessentskabet den 1. juli 2009 alene bør betragtes som en formel foranstaltning, hvorfor klagers første landbrugsmæssige etablering var den 1. januar 2014.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Den 15. marts 2019 har klager for enkeltmandsvirksomheden med CVR-nummer F 1 (ansøgers virksomheden) indsendt fællesskema 2019 med ansøgning om grundbetaling, grøn støtte og støtte til unge landbrugere. I ansøgningen har klager krydset af i feltet "Ja" til, at klager tidligere har søgt støtte under ordningen for unge nyetablerede landbrugere. Hertil har klager i fællesskemaet oplyst, at de sidst registrerede oplysninger herom var fra 2018.

Sammen med fællesskema 2019 har klager fremsendt en redegørelse af 16. april 2015 for klagers engagement i interessentskabet med CVR-nummer F 2 (interessentskabet). Det fremgår af redegørelsen, at klager i 2009 købte 50 % af sin fars (ejers 1) ejendom, som led i et senere generationsskifte. Videre fremgår det, at klager på daværende tidspunkt, og frem til begyndelsen af 2014, boede og arbejdede i København. Klager indgik derfor ikke i interessentskabets daglige drift i den pågældende periode.

Herefter fremgår det af redegørelse af 16. april 2015, at klager i januar 2014 købte de resterende 50 % af interessentskabet, hvorefter klager flyttede til bedriften og overtog driften. Klager har hertil anført, at klager på denne baggrund først anses for etableret i 2014, da klager først på dette tidspunkt blev ansvarlig for virksomhedens dispositioner.

Den 11. december 2019 har Landbrugsstyrelsen bl.a. truffet afgørelse om, at klager ikke får støtte til unge nyetablerede landbrugere for 2019. Styrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager har været etableret i interessentskabet siden 2009, idet klager på dette tidspunkt erhvervede halvdelen af virksomheden og blev fuldt ansvarlig deltager. Hertil har styrelsen bemærket, at det kun er muligt at modtage støtte til unge nyetablerede landbrugere, når der ansøges om støtte senest fem år efter etablering af en landbrugsvirksomhed. På den baggrund har styrelsen anført, at det kun er muligt at modtage støtte, hvis klagers første landbrugsmæssige etablering er sket i løbet af 2015 eller senere. Styrelsen har herom henvist til artikel 50,

stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, som ændret ved artikel 3, pkt. 10, i forordning (EU) 2393/2017.⁵

Det fremgår også af afgørelsen, at klager første gang ansøgte om støtte til unge nyetablerede landbrugere til ansøgevirkksomheden i 2015. Videre fremgår det, at ansøgevirkksomheden er en videreførelse af interessentskabet.

2.2 *Klagens indhold*

Indledningsvis har klager medgivet, at klagers første landbrugsmæssige etablering skete før 2015, idet klager pr. 1. januar 2014 etablerede ansøgevirkksomheden. Samtidigt har klager oplyst, at klager ansøgte om enkeltbetaling til ansøgevirkksomheden første gang i 2014.

Derefter har klager anført, at det er muligt at modtage støtte for femte gang, såfremt klagers første landbrugsmæssige etablering var den 1. januar 2010 eller senere.

Klager har videre bemærket, at Landbrugsstyrelsen, ved sagsbehandling af fællesskemaer for 2015-2018, ikke anså klagers erhvervelse af halvdelen af interessentskabet som klagers første landbrugsmæssige etablering.

Herefter har klager oplyst, at klager først fik medansvar for de landbrugsmæssige dispositioner i interessentskabet i sommeren 2011, hvor klager op sagde sit arbejde i København. Klager har tilføjet, at klager herefter via kurser og praktikophold begyndte at forberede sig på at overtage sidste halvdel af bedriften og ansvaret for driftsledelsen pr. den 1. januar 2014.

I forlængelse af ovenstående har klager anført, at klagers indtræden i interessentskabet den 1. juli 2009 alene bør betragtes som en formel økonomisk og juridisk foranstaltning som led i et generationsskifte.

Klager har herefter anført, at Landbrugsstyrelsen bør lægge vægt på, at klager først fik ansvaret for de landbrugsmæssige dispositioner i interessentskabet på et tidspunkt, der ligger efter den 1. januar 2010. Hertil har klager videre anført, at betingelserne for at ansøge om støtte til unge nyetablerede landbrugere i 2019, samt de foregående år, dermed er opfyldt.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale.

Afslutningsvis har klager anmodet om, at sagen vurderes med udgangspunkt i, at klager først anses for etableret fra det tidspunkt, hvor klager første gang udøvede egentlige landbrugsmæssige aktiviteter i sin egenskab af medejer i interessentskabet.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 26. februar 2020 oversendt sagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med bemærkninger til klagen.

I bemærkningerne har Landbrugsstyrelsen anført, at det er tilstrækkeligt at have ejerskab over en juridisk person, der driver landbrugsvirksomhed, for at blive anset for førstegangsetableret. Videre har styrelsen bemærket, at dette imidlertid ikke er tilstrækkeligt til at modtage støtte. I forlængelse heraf har styrelsen bemærket, at klager blev etableret den 1. juli 2009, idet klager blev interessent med en ejerandel på 50 %. Styrelsen har herefter henvist til redegørelse af 16. april 2015.

2.4 Nye oplysninger under sagens behandling

På opfordring fra Miljø- og Fødevarerklagenævnet, har klager ved e-mail af 22. juni 2020 fremsendt høringssvar, dateret den 18. juni 2020, vedlagt en række dokumenter vedrørende sit engagement i interessentskabet. I høringssvaret har klager anført, at det af tidligere vejledninger er vanskeligt at se, at klager ikke er berettiget til støtte i ansøgningsårene 2015-2019.

Videre har klager bemærket, at Landbrugsstyrelsen i vejledninger og i konkrete svar ofte anfører, at tildelingen af støtte beror på en konkret behandling af sagen. Hertil har klager bemærket, at det er klagers opfattelse, at der kun meget sjældent foretages en individuel vurdering i forbindelse med sagsbehandlingen af ansøgninger om støtte til unge nyetablerede landbrugere.

I forlængelse af ovenstående har klager oplyst, at klager med nærværende klage ønsker en juridisk stillingtagen til Landbrugsstyrelsens praksis, hvorefter en landbruger automatisk anses for etableret ved deltagelse i et interessentskab. Klager har hertil bemærket, at styrelsens vurdering foretages uden en vurdering af ansøgerens faktiske rolle.

Derudover har klager fremsendt en underskrevet interessentskabskontrakt af 1. juli 2009. Af kontraktens § 2 om forpligtelse af interessentskabet fremgår følgende:

”Interessenterne kan alene ved underskrift af interessenterne i forening forpligte interessentskabet, dog har enhver af interessenterne ret til at forpligte interessentskabet for så vidt angår dispositioner, der vedrører investeringer på indtil kr. 100.000 + moms.

Nødvendige og uopsættelige reparationer kan foretages af hver af interessenterne, når blot den anden interessent, der på hændelsestidspunktet befinder sig i Danmark, får meddelelse samme dag, som reparationen er rekvireret.

Almindeligt forekommende aftaler/handler i forbindelse med den løbende drift kan bindende indgås af den enkelte interessent.”

Af kontraktens § 7 om arbejdsindsatsen fremgår følgende:

”Arbejdsindsatsen i interessentskabet er fordelt således, at [ejer 1] er forpligtet til at anvende sin fulde arbejdskraft i interessentskabet under hensyn til sin alder og diverse bestyrelsesposter. Samtidig har [ejer 1] ansvaret for driften i interessentskabet.

[Klager] bistår med sin arbejdskraft under hensyn til hvad sit øvrige erhvervsarbejde muliggør. Specielt i forbindelse med høsten, er [klager] forpligtet til at bistå med sin arbejdskraft i videst muligt omfang.”

Klager har også fremsendt en beskrivelse af perioden fra 2005 til 2014 samt klagers CV. Det fremgår heraf, at klager fra den 17. maj 2005 til august 2011 var fuldtidsbeskæftiget i en fast stilling, hvilket lønsedler og ansættelsesaftale, fremsendt den 5. oktober 2020, dokumenterer. Klager har i beskrivelsen af perioden fra 2005 til 2014 oplyst, at opsigelsen af klagers fuldtidsstilling var begrundet i, at det på dette tidspunkt blev aftalt mellem klager og ejer 1, at klager skulle overtage landbruget den 1. januar 2014. På denne baggrund ønskede klager at bruge perioden fra sommeren 2011 og indtil den 1. januar 2014 på at forberede overtagelsen ved at tilegne sig mere viden om ledelse og landbrug.

Videre fremgår det af klagers CV samt klagers beskrivelse af perioden fra 2005 til 2014, at klager fra den 1. august 2011 til den 1. februar 2012 og igen fra den 1. september 2012 til den 1. juli 2013 tog en diplomuddannelse i ledelse på Professionshøjskolen UCC. Klager har den 22. juni 2020 fremsendt diplom herpå.

Derudover fremgår det af klagers beskrivelse af perioden fra 2005 til 2014, at diplomuddannelsen i ledelse blev afbrudt i februar 2012, da klager fik mulighed for at blive ansat på et af Danmarks største landbrug. Klager har den 5. oktober 2020 fremsendt lønsedler, der dokumenterer, at klager var i fast ansættelse her fra februar til september 2012.

Klager har i beskrivelsen af perioden fra 2005 til 2014 oplyst, at klager i andet halvår af 2013 hverken havde fuldtidsarbejde eller fuldtidsstudium. Dertil har klager oplyst, at klager brugte tiden på at tilegne sig viden om landbruget samt forberede den forestående flytning fra København til Aarhus.

Videre har klager oplyst, at klager undervejs i årene fra 2009 til 2014 af ejer 1 blev orienteret om driften, og at dette oftest foregik via opkald.

Klager har den 5. oktober 2020, foruden ovenstående, også fremsendt seminarbeviser fra maj 2009, december 2009 samt april 2011. Beviserne vedrører kursusbevis for deltagelse i efteruddannelse om statsstøtte, certificering i projektledelse samt en erhvervsøkonomisk ledelsesuddannelse i forhandling.

Landbrugsstyrelsen har den 28. september 2020 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at hjemvise sagen til fornyet behandling i styrelsen. Anmodningen er kommet som opfølgning på nævnets afgørelse af 10. juli 2020.⁶

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, om klager kan anses for etableret den 1. juli 2009 efter artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, som følge af sit engagement i interessentskabet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, at medlemsstaterne yder en årlig betaling til unge landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. kapitel 1.

Af artikel 50, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 følger videre, at i kapitel 5 om betalinger til unge landbrugere forstås ved "unge landbrugere" fysiske personer, som opfylder de opremsede betingelser i forordningens artikel 50, stk. 2, litra a) og litra b).

Det fremgår af artikel 50, stk. 2, litra a), at der ved "unge landbrugere" forstås fysiske personer, som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder på bedriften, eller som har etableret en bedrift inden for de seneste fem år forud for den første ansøgning i henhold

⁶ Miljø- og Fødevareklagenævnets sags nr.: 20/04824.

til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.⁷

Det fremgår af artikel 49, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 639/2014, at en ung landbruger som defineret i artikel 50, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal udøve faktisk og langsigtet kontrol over den juridiske person for så vidt angår beslutninger vedrørende drift, fortjeneste og finansiel risiko i hvert år, for hvilket den juridiske person ansøger om betaling i henhold til ordningen for unge landbrugere. Hvis flere fysiske personer, herunder en eller flere personer, som ikke er unge landbrugere, deltager i den juridiske persons kapital eller drift, skal de(n) unge landbruger(e) i hvert år, for hvilket den juridiske person ansøger om betaling i henhold til ordningen for unge landbrugere, være i stand til at udøve denne faktiske og langsigtede kontrol enten alene eller i fællesskab med andre landbrugere, jf. dog stk. 1a i denne artikel.

Af EU-Kommissionens svar til Holland af 17. marts 2015 fremgår bl.a. følgende uddrag:

” (...)

In this context, it is however necessary to assess whether the structure of the holding is not organized in such a way that the decisions of the young farmer may be overruled by non-young farmers. If that were to be the case, the entity concerned would not be able to benefit from the payment for young farmers.

The above can be illustrated with the following two examples:

Example 1 (which is mentioned in the letter to the Danish authorities): If the young partner intends to buy a new tractor and old partners prefer to buy a second-hand tractor, no effective and long-term control exists where the structure of the company is organised in such a way that the secondhand tractor can be purchased against the will of the young partner.

Example 2: A young farmer and his father have established a legal person and share control and ownership on an equal basis. If the young partner wants to buy a new tractor, while his father wants to buy a second-hand tractor and the result is that no tractor is purchased, then the legal person should be considered as young farmer as both the young farmer and his father share effective and long-term control over the holding.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008.

Indeed, in the situation of example 2, both partners block each other's decisions, but they do not overrule each other."

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke kan anses for etableret den 1. juli 2009 efter artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, som følge af sit engagement i interessentskabet.

Indledningsvis har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at en fysisk person efter artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal anses for etableret som driftsleder ved sin deltagelse i en juridisk person, når vedkommende opfylder betingelsen i artikel 49, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 639/2014. Det betyder, efter nævnets opfattelse, at etableringstidspunktet skal bedømmes ud fra den unge landbrugers muligheder for at udøve faktisk og langsigtet kontrol over den juridiske person for så vidt angår beslutninger om både drift, fortjeneste og finansiell risiko. Denne fortolkning er i overensstemmelse med tidligere praksis fra Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvor nævnet mere fyldestgørende har behandlet spørgsmålet.⁸

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter vurderet, at klager ikke var i stand til, at udøve den påkrævede faktiske og langsigtede kontrol over interessentskabet den 1. juli 2009 for så vidt angår beslutninger vedrørende driften, jf. artikel 49, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 639/2014. Nævnet henviser her til, at en faktisk og langsigtet kontrol, ud fra Kommissionens svar til Holland, kræver en selskabsstruktur, hvorefter den ikke-unge landbruger og den unge landbruger deler kontrol og ejerskab ligeligt.

Herefter har Miljø- og Fødevareklagenævnet ved vurderingen lagt vægt på § 7 i den af klager fremlagte interessentskabskontrakt, hvorefter alene ejer 1 havde ansvaret for driften. Nævnet har vurderet, at selskabsstrukturen i interessentskabet som følge af kontraktens § 7 var således, at klagers adgang til at forpligte interessentskabet, jf. interessentskabskontraktens § 2, for så vidt angår beslutninger vedrørende driften, var afskåret. Nævnet har også lagt vægt på den af klager fremsendte dokumentation for klagers beskæftigelse, hvorefter nævnet finder det godtgjort, at klager var fuldtidsbeskæftiget i perioden fra 2009 og frem til juli 2013. Dermed finder nævnet, at klager ikke var i stand til at udøve faktisk og langsigtet kontrol over interessentskabet for så vidt angår beslutninger vedrørende driften den 1. juli 2009. Allerede derfor finder nævnet også, at klager ikke opfyldte betingelsen i artikel 49, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 639/2014 på dette tidspunkt.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnet øvrige bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker i øvrigt, at Landbrugsstyrelsen ved en fornyet behandling af sagen bør vurdere, om klager herefter opfyl-

⁸ Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 4. januar 2021, sags nr.: 19/06239.

der betingelserne for at modtage støtte under ordningen for unge nyetablerede landbrugere 2019. Styrelsen bør ved en fornyet behandling af sagen medtage interessentskabskontrakten samt inddrage den dokumentation, klager har fremlagt for, at klager var fuldt beskæftiget andetsteds i perioden fra 2009 og frem til juli 2013.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Landbrugsstyrelsens afgørelse af 11. december 2019 om afslag på ansøgning om støtte til unge nyetablerede landbrugere 2019 på A 1 , 8520 Lystrup og hjemviser sagen til fornyet behandling i styrelsen.